

Jan Skácel – „básník zakázaný zaživa“

Práce je pohledem na spisovatele Jana Skácela z historické perspektivy: vidí jej jako významnou osobnost, jejíž životní příběh výrazně odrážel, dalo by se říct, že až ilustroval, dobu a zemi, v níž žil, působil a tvořil své dílo. První, chronologická část práce začíná exkurzem do kořenů jeho rodiny a osudu jeho otce, učitele a legionáře z první světové války, a matky, která byla také učitelkou. Pokračuje přes Skácelovo dětství a dospívání v letech první republiky, 2. světovou válku, jejíž podstatnou část strávil Skácel kvůli totálnímu nasazení prací ve Třetí říši, poválečná léta plná nadšení z komunistických ideálů, zásadní tvůrčí úspěchy v 50. a 60. letech a plné zapojení se do událostí tzv. Pražského jara. Po srpnové okupaci roku 1968 tato studie sleduje jeho vyloučení ze strany a zákaz činnosti, trvající po celá 70. léta, období mírného uvolnění a částečného povolení publikovat v 80. letech, až po jeho úmrtí těsně před tzv. Sametovou revolucí. Ve druhé části se práce dotýká několika důležitých témat, jako je způsob reflexe doby ve Skácelově tvorbě, jeho propojení s Brnem a regionem jižní Moravy, reakce na cenzuru za války i v období tzv. normalizace a konečně vliv a význam Jana Skácela pro ostatní autory a pro čtenáře.